

"ستاره باران"

شب تا سحرم عطر تو باران بود
بر بام دو چشمان سبک بالم

پیش نفست جان و دلم دریاست
طوفان شوم از زاری جانانم

پر می کشم از بستر این رویا
تا دور شود دوری نالانم

ای آمدنت دلم ز غم رفته
امروز دلی ستاره بارانم

پیراهن تو پیکر اقلیم خداست
ای دست تو بر دام سپید نام من

بگذر به تن بی وطنم گرچه دمی
ای گرد رخت خاک سپید فام من